

2. szám.

Január 13-án 1866.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
 Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 óra 3 frt. és 3 óra 1 frt 50
 kr. — Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrnál. —
 Kiadó hivatal Pest, barátok-tere 7-ik szám.

XVII. kötet.

Az országgyűlési tánczmester.

Quadrille de diaet

gewidmet a l' országgyűlés de 1866.

Messieurs, et mesdames! most épen par hazard
 Farsangban kezd tánczot nagyon tisztelt ház már.
 Azért én, tánczmester tanítok szép fránszét,
 Majd én csak diktálom „mesziör, avanszé“-t!

Először messieurs, felállni *vis a vis*.
 Csinálni két pártot, s látni, hogy visz a víz?
 Azután „balancér!“ egyszer jobb, egyszer bal.
 Jól meg kell jegyezni, hogy ez nem kinderball.

Azután „tours des mains“ szorítani a kezet.
 Kérdezni, hogy mint van? a ki most érkezett.
 S míg magának helyet a csak most jött úr néz
 Verification mondani „retournéz!“

Gyűlésben szavalni, „messieurs en avant!“
 Használni emberül, a kinek szava van.
 S ha koketirozik szomszédom szeme tán,
 Kivánunk „zárt ülést,“ — „Les mesdames en avant!“

Ha jön szép disputa, az „chassée croisée!“
 Ha soká tart, megint multság a házé.
 Jobb oldal, bal oldal eszmét kicserélnek
 „Changer les dames!“ mondják, s tetszik mindkét félnek.

Azután jön „rondó,“ azután a „grand chaîne!“
 Grán Sén? Ez annyit tesz, alkudni a másén,
 És aztán „double chaîne!“ jelent kettős lánczot,
 A mivel lehet bevégezni a tánczot.

Kakas Márton.

Tallerossy Zebulon alázatos petíciója az országgyűlés háznagyához.

Harom dolgok vagynak, a miket mar lehet tudni. Első dolog az, hogy Királyhagon tuli atyafiak dunanineni országgyűlésen meg fog-nak jelenni. Masodik dolog az, hogy az új orszaghaznak olyan roszt acusticaja megvan, hogy a ki ül a hoszu teremete végén, az nem halja semi beszidet, a mit elnök a teremete elején elmondott; harmadik dolog pedig az, hogy tekintedezs Királyhagon ineni karok is rendek mar minden padot úgy elfoglaltak, a mi jó helyen van; hogy szivesen vart testvireink a legelső belipiskor aban az ingyen meglepetisben fognak riszesülni, hogy mink felszorítottuk őket a magasba, is kinyserítünk őket kipezni a montagnet. Ez pedig nem kivanatos. Azirt izz legelső inditványom az, hogy mig most van idő; miltoztason haznagysagod expropialni minden padbul két ülést bekövetkezendő királyhagontuli követek riszire; mert azt megint nem lehet rahagyni, hogy mikor megirkeznek, akkor cseriljünk velük helyet; mert az nem megy, hogy in akkor keljek fel helyemről, mikor mar talaltam olyan szomszidokat, a kik nem huzgaljak hajamat.

Masoczor alazatosan instalok miltoztasik az irant intizkedni, hogy a szomszidom ne fokhagymas rostilyost frustukolyon regelire; is a ki ül előtem, ne kenjen haját avas pomadival.

Harmaczor pedig az az alazatos inditványom, hogy inditványozni fogok valamit. Kirek legalab izz egy szarvasbőr vankust — nekem. Mert teczik tudni: az *ülések* kétfilik: u. m. igen roszt, szük is keminy ülések, a milyenek most a muzeumba vannak, is igen jó, kinyelmes, puha ülések, mint az új orszaghazban lesznek. Tehat:

arul levin szo, hogy kevis az idő: egyik azt mondja: kezdjünk el hamarab országgyűlist, kezdjünk el 8 orakor. Ez nem jó, mert mig akkor főrendi képviselők alusznak. Masik azt mondja: tartsunk ülist dilelöt izz, dilutan izz. Ez sem lehet, mert azt mondja aranybulla 77. §-a: „post prandium pausa, nec sta neque ambula sine causa,“ is törvinyt, a mi deakul van, tisztelni tartozunk; megszegni nem szabad. Harmadik meg azt kivanna, hogy tartsunk ülist egisz dilutan 4 oraig. Ez sem jó, mert akkor mar eni nem kapunk sehol, ha csak mindnyajunkat meg nem traktálja *szöke kukta* barátom, a ki 61-ben job volt kukta, mint az idén *traktír*, mert meghívja embert pompas vendigsigre, csak azt nem mondja meg, hogy hova? Tehat utoljara izz az in inditványom lesz elfogadva. Tartsunk országgyűlist éjezaka; mint angolok. Praktikus emberek. Akor úgy sincs senkinek semi dolga. *Ezirt* kirem én magamnak azt a *szarvasbőr vankost*; és aztan nem banom, ha regelig tart izz az ülis. Ez lesz legjob. Akor mindig csak egy ember beszil, többi *csendesen viseli magát*; — a ki horkolni talal, azt haznagy megrangatja.

Végeztül köszönetet nyilvánitom haznagysagodnak azon szives előre valo gondoskodasirt, hogy miltoztata minden képviselőnek alfabeti rendben külön *szeget* csinyaltatni előteremben, hova kiki maga felakaszthat maga — budajat. Igen kelemetes latvány is üdvös figyelmeztetis képviselőknek ilyen *akasztófa-alléén* keresztül besétalni országgyűlisbe; a mürt izz maradok

haladatlan tisztelője

Tallerossy Zebulon.

Deák Ferencz adomák.

XXI.

Az országgyűlésre meghívó királyi levelekbe, most is, miként az előtt meg volt írva, hogy a vármegyék béke szerető követeket küldjenek szokás szerint, — *ut moris est*. 1839-ben országos sérelem volt, hogy Pest megye választott követét a kormány nem fogadta el. Mindamellet a kormány tagadta, hogy a megyék szabad követválasztási jogát korlátozni akarná. De hogy nem korlátozza, mondá K. tréfásan, ime a

mostani meghívó levelekben világosan az áll, hogy ép oly két békeszerető követet — *sicut Móricz est* — mint N. megye akkori igen *jámbor* követe, küldjön minden vármegyére.

XXII.

Vitakoztak a képviselők a klubban, hogy melyiknek a vármegyéje előkelőbb? egyik azt vitatta, hogy az övé legtisztább magyar, a másik, hogy az övé legnagyobb, a harmadik, hogy az övé legliberálisabb, negyedik, hogy az övé tiszta tót ugyan, de azért leghívebb, ötödik, hogy

az övé legcivilizáltabb: azt mondja nekik egyszer Kakas Márton, „ti mind hátráljatok az én vármegyém elől, mert az egyedül valamennyi között az *anya*.“ (Tudniillik : Baranya.)

XXIII.

A buldogg emlékezetű Bach korszakban egyszer nem volt már egyéb dolga a miniszternek, hozzá fogott a tanügy centralizálásához. Utasítást adott a Comitatsvorstandoknak, a Comitatsvorstandok a Bezirkscomissäreknél, a Bezirkscomissäreknél az Ortsnotäreknél, hogy az irástudó notabelek jegyzékét küldjék fel a falukból. Ez végbemenvén, pár hét múlva aztán szétküldték országszerte a nyomtatott okmányok, névszerint 1-o N. N. falusi gazdának „Schulrath“-tá való kineveztetési okmánya. 2-o Ugyanannak számára rubrikázott betöltendő ívek, és 3-o a községi jegyzők számára utasítások, a miket a Schulrathokkal közölni fognak.

Nógrád megye egyik palócz falujában is megkapja az okmányokat a jegyző, s behivatja azonnal az illető gazdát, kit e nagyszerű kitüntetés ért. Annak épen a szenatakaritást kellett abba hagyni, örült a meghívásnak nagyon.

— Hát „nagyságos hallja kend,“ szól a jegyző. Nagy megtiszteltetés érte Bécsből. Itt küldi a miniszter úr a kinevezést, nagyságos kend lesz ezután ebben a faluban a Schulrath, s ezután az lesz a titulusa, hogy „löbliche Schulrath.“

„Eertem uram: „leöblített sültrák.“ Haat ha muszaj, haat csak elviselem.“

„Ezennel tehát utasításul adatik löblicher Schulrath urnak, hogy kötelessége leszen ezen-tül minden reggel megvizitálni az iskolát, hogy pontosan kezdi-e a tanító a lezkeadást, minden szombaton kiexaminálni a gyerekeket, hogy mit tanultak, megvizitálni az írásaikat, különösen a német írásaikat jól megbírálni, minden félévben rigorosumot tartani, s annak eredménye felől az ide mellékelt lajstromot nyolecz nap alatt

rendesen betölteni s nekem feljebbküldés végett kézbesíteni.“

„Eertem uram, eertem. Keserves dolog lesz ugyan nekem a falu tulsó veegeeről beczammog-nom mindennap a rektoriáig; aztán meg a tiszteletes inkább megtehetnee, mert ott lakik a töveben az iskolának, de meg a neemetet szege-nyt, mikor írva van, nem is igen szeretem een olvasni, mert azokban a hegyes betőkben mind felseerül a nyelvem; hanem hát, ha muszaj, hat csak ezt is elviselem.“

„Végtére, szól a jegyző, s elővesz az almá-riomból egy irtóztató magas cilinder kalapot; — hogy az egész falu előtt annál nagyobb respectusa legyen nagyságos kendnek, s az emberek már messziről lássák, hogy a löblicher Schulrath közeledik; itt küld a miniszter úr nagyságos kend számára egy hivatalos kalapot.“

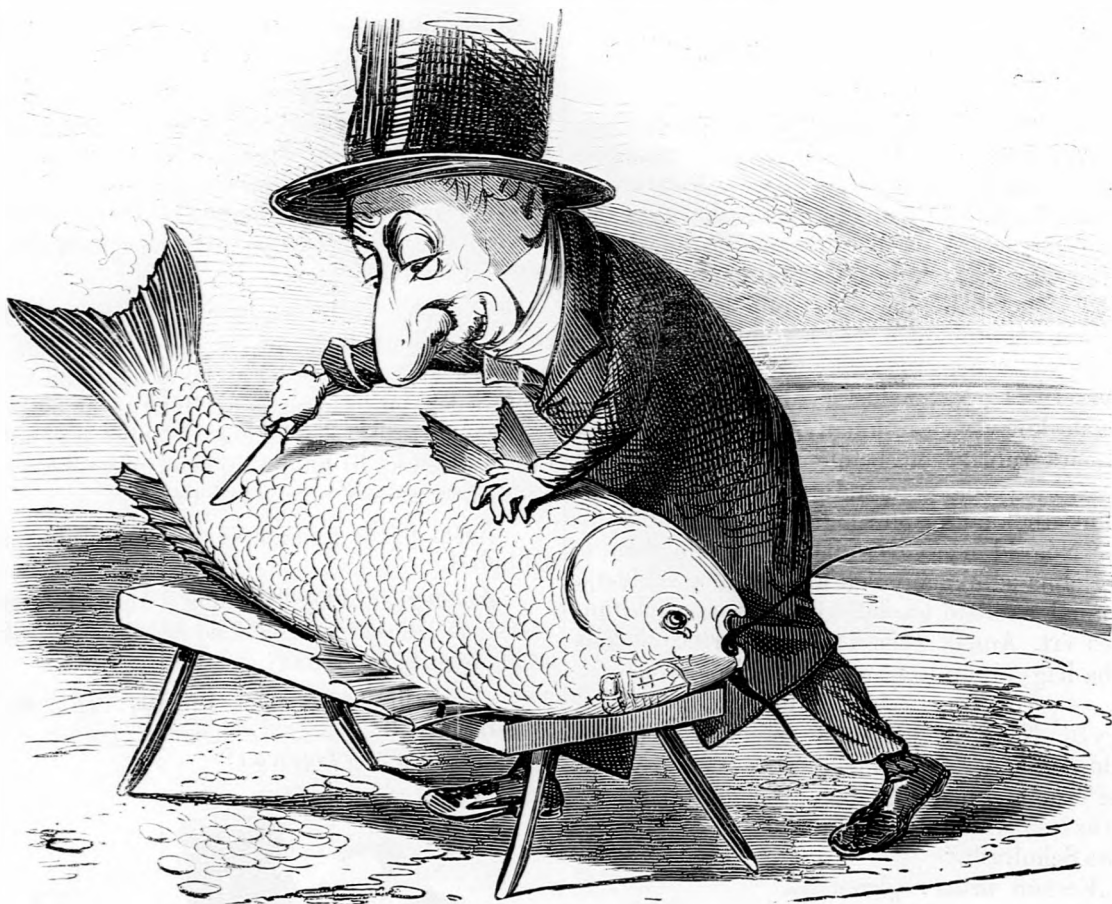
Azzal fejébe nyomta az új Schulrathnak a cilindert.

Az megijed, földhöz csapja a kalapot, kinevezést és rubrikázást, kiszalad az ajtón s csak az ablakon kiált vissza:

„De hallja kegyeemed, mondja meg a menyiszterének, hogy fogjon magának maasutt sült rákot avvaa a *csik fogoovaa!*“

A halász és a hal.

No csak ne viczkádozzál úgy a kezemben, édes halacszkám; csak maradj szépen vesztteg. Ugyan szerencse, hogy a hal némaságra van kárhóztatva, mert ha beszélhetnél, hej tudom, hogy lármáznál sokat, a míg így a hátadat vakarom. De már ennek *meg kell lenni, az utolsó *halpénzt* is le kell rólad vakarnom; akkor az-

tán még majd lábasba teszek és megfőzlek szép csendesen; ha vesztteg maradsz. De ha nem akarsz a lábasban maradni, hát majd akkor eldarabolak öt felé, s úgy főzlek meg heiszabgesotten. Hát csak türd szépen az elkészítést, mert ezen, hiába, át kell esnünk.

Jó jelenségek és profécziák.

Ábrahám barátunktól következő levelet kaptuk; melynek stylusát azonban ezúttal kiigazgattuk.

Kakas Márton (nem tudom tetszik-e ösmerni? míg 1860-ik évben a „Vasárnapi Ujság“ 47-ik számában ezt írta:

„Tisztelt Szerkesztő Ur, engedje ön bámulatomat kifejeznem azon profétai előlátása felett a „Vasárnapi Ujságot“ intéző és annak irányt adó *orrokna*k, melyek

az eseményeket oly messziről előre megérezték. Az év elején hoztuk II. András király *arany bulláját*; october 20-ka volt rá a válasz; adtuk báró *Vay* arczképét; lett belőle kanczellár, bemutattuk *Verböczyt* arczképben életírásban; s ime újra megjelent *Verböczy* maga előtt hajtvá mint a nap a felhőket, az egész Verordnung táborát, ...azután ismét folytatja: „Addig is pedig köve-
telem, hogy a lap homlokán az eltávolított *nemzeti czi-*

A halász és a hal.

Pfűh! Himmelschokk schwere Noth! Kicsúszott a kezemből s plumpsz bele a Dunába, mikor már majd készen volt. Hej barátom, kedves barátom, hal barátom!

Gyere vissza még egyszer! Ugysegéljen nem foglak vakarni többet olly nagyon!..

mert tessék rögtön visszaállítani Pannonia paizsába, mert ez az üresség számára van ott hagyva.“

A szerkesztő úr megcsillagozta, s azt mondta, „meglesz és, kérem, Pannonia paizsában a nemzeti czimer csakugyan *meg is jelent* az 50-ik számban *először*, s attól fogva mindég. Hanem kinek a portréja van az 50-ik számban, a midőn a nemzeti czimer *először megjelent*? A bizony nem másé, mint ifju *Majláth Györgyé*. Ez is különös ám, hogy az annyira ohajtott, de eddig elnyomott nemzeti czimer az ő *arczképevel* látott *egyszerre napvilágot!* de tudom is, hogy ő sem engedné meg többet, hogy az ő feje fölött levő czimer *vervirkoltassék*.

Bizony ördöge van annak a Kakas Mártonnak, hogy az mindent úgy eltalál.

A másik jó jelenséget pedig a Balaton mellett veték észre, hogy tudniillik :

„Az országgyűlés eredményét illetőleg, mint igen jó jelenség tünt fel nekünk az a körülmény, hogy a legelső megválasztott képviselő „*frigyes*“ volt. t. i. Podmaniczky Frigyes.“

Ez is kortes nóta.

„Az N. N. Antalón
De jól áll a pantalon!“

Terv egy tökéletesített naptárra.

Miután az általános közönséges naptárak egyáltalában nem felelnek meg mindennemű igényeknek, a nemzetiségi és osztályi különbségek szerint még csak a nevénapját sem találván meg benne minden ember; annál fogva a jövő évre egy tökéletesített naptárt szándékozom kiadni, melyből szolgáljon mutatóványul egy ide-mellékelt próba Februarius utolsó részéből.

Hó és hét napjai	Kath. és protestans naptár	Magyar nemzeti naptár	Magyar főurak naptára	Osztrák naptár	Szerb román naptár	Zsidó naptár
18 Vas.	Simon	Arpád apánk	Lyonell	Rochus Pumpnikel	Szvetozár	Mózes proféta
19 Hétfő	Manszvét püspök	Zoltán fejedelem	Albin	Schmerling hív. oszt.	Milos	Rotschild fejedelem
20 Kedd	Eleuther püspök	Attila király	Richard oroszlanvá-dász	Dispos. fond. puszta	Vaszilie	Pereira proféta
21 Szerd.	Kántor bőjt	Sültgalamb bőjtje	Philharm. concert	Ryger proféta	Igéret—szép szó bőjt	Deficit bőjtje
22 Csüt.	Péterszékfoglalása	Vármegyék helyreállítása	Pardubiczi gyp.	Giskra orator	Zvonimir	Bank bilanz
23 Péntek	Jézus sz. tövisei	17 évi szenvedéseink	Dráma nap színházb.	Oppos. Schm. ellen.	Metell	Coupon-adó behozat.
24 Szomb.	Mátyás apostol	Mátyás király	Arthur	Plener martyr	Constantin	Salamon király
25 Vas.	Valburga szüz	Pannonia menyassz.	Eveline	Monopolina	Vojvodina	Delila
26 Hétfő	Sándor püspök	Tatárútás gyásznap	Vadászat tilalom	Toaszok napja örömmünnep	Oththonmar ad. napja	Faraó 7 sov. tehene
27 Kedd	Leander	Géza	Octav	Szent Kuranda	Anastasia	Agio fölmenetele
28 Szerd.	Ozváld	Aranyszájú Besze J.	Edgar	Bach meztitáb bünb.	Milán.	Börze panique Ultimo

Dumasról.

= Dumas azt mondja egy francziának arra a kérdésre, hogy minek vette fel a zsinoros magyar attilát? „azért, hogy a keresztet, melyet nem viselek többé mellemem, helyettesíttem e zsinórokkal.“

= Dumas a pesti tüzoltó társulat tagjának is beirta magát s lefizette a tagsági díjt: 110 frankot. E társulat elnöke Széchenyi Ödön gróf ezután Dumasnak egy pompás diszkardot ajándékozott, mire Dumas következő levelet írta Széchenyi Ödönhöz.

„Gróf úr

„Ha az ön ajándékánál valami kedvesebb előttem, az az ön hozzá mellékelt levele.

Én így uzsorára adtam ki pénzemet, s az nekem nem szokásom. De mit tegyek? Az ön udvariassága legyőzte az enyimet. Francziának magyar által legyőzetni, annyi mint testvérnek testvér által s ezt nem csak bevallani szabad, sőt dicsekedni is lehet vele.

A. Dumas.

Tallerossy Zebulon fizetéses hivatalai.

Egyszer Tallerossy Zebulon Vorladungot kap bizonyos finantz hivatalhoz a végett, hogy miután sok olyan aprólékos hivatalt visel, a miktől a sok csipcsup fizetés, lehetetlen, hogy egy nagy quantummá ne növekedjék, tehát minthogy „sok vagyom én!“ tehát tessék bevallani a fizetéses hivatalait.

Tallerossy Zebulon helyt állt a parancso-

latnak, s zsebében a kész lajstrommal megjelent az illető hivatalban, s keletkezett közte s a parancsoló bemesszőlő úr között illetén párbeszéd.

— Méltóztata megkivanyi tudnyi, mifile fizetises hivatalok megvanak nekem?

— Ja wohl.

— S ha azok bizonyos summára felmennek, azoktól perczenteknek kell fizetettetödni?

— Ja wohl.

— Mennyi dukál érte, kérek alazatosan?

A számok ura elővett neki egy nagy könyvet, s tele beszélte belőle a fejét, hogy micsoda esetekben jár 10, micsoda esetekben jár 7 perzent! Egyszer tíz, másszor hét.

— No hát legyen tizenhét; mondta rá Zebulon.

— Sehr wohl.

Azzal elővette Zebulon a zsebéből a hosszú jegyzéket s elkezdé olvasni.

„1-o Vagyok coadjutor curator traktualis. Ere a hivatalra *fizetek* minden esztendőben 95 forintot. 2-o vagyok Pest-varosi presbyter, tanacsbiro; ezirt *fizetek* esztendőnkint 20 forintot, 3-o vagyok akademiiai tudos tarsaknak tagja, ere *fizetek* 13 forintot. 4-o Vagyok nemesi casinói könyvnyemvasarlas biotmányi tag; ere *fizetek* 63 forintot. 5-o Vagyok Nemzeti Kör valasztmányi tag, ere *fizetek* 15 forintot, 6-o, 7-o vagyok utcsimaltatasi és kutfuratasi egyesületi tag, ezirt *fizetek* 37 forintot. 8-o Vagyok iroi invali-

dus egyesület választmány, *fizetek* iten 10 forintot. 9-o Vagyok természettudós tarsasagi rendes tag, *fizetek* irete 5 forintot. 10-o Vagyok szeginy gyerekipital választmány, *fizetek* 5 forintot. 11-o és 12-o vagyok papista is lutheranus szeginy egyleti tag; *fizetek* job kezemel 12, bal kezemel 6 forintot. 13-o vagyok tűzvizolto tarsulati tag, *fizetek* irte 25 forintot, 14-o vagyok kertiszegyesület, *fizetek* 3 forintot, 15-o vagyok főkormanyos mester, csonakdai, *fizetek* irte 60 forintot. 16-o Vagyok állatkert, *fizetek* irte 50 forintot, is vig-tire vagyok magyar kipzelő műviszeti tarsulat, a kiirt *fizetek* 12 forintot. Summa summarum! „sog vagyom én!” is azért *fizetek* mind együtt 431 forintokat.“

Akkor meresztett aztán még csak nagy szemeket a jövedeleminquiráló úr, mikor Zebulon azt követelte tőle, hogy már most hát ettől a sok *negatív fizetéses* hivataltól fizesse ki neki menten a *járandó* perczenteket a Sammlungscassából, különben megexequálja a háromszoros büntetésig, mihelyt magyar hadügy lesz, hogy ő küldheti a katonát a finantzdirectióra.

De már erre azt mondta a magas finantz, hogy :

— Ó ná!

Politikai kártyások műszavai.

Negyvennyolcz: „resztó!”

Negyvenkilenc: „sláger!”

— *Ötven*: „bakala, futts!”

Miért van az, hogy olyan szörnyiket ittunk az elmúlt évben?

Hát biz ez azért van, hogy olyan nagyon *jóllaktunk* az elmúlt négy évi rendszerrel, s aztán nagyon *megszomjaztunk* rá.

Borkorcsolyák.

„Már micsoda fölírás ez: „nach Halas;“ — sóhajtozik a jankói ember, — „hát nem jobb lett volna: „Halasnak.“ —

„Szeretsz-e kedves Hánim?”

„Szeretlek, igen szeretlek, csak azt a zsidó lányt ne kísérgesd az utcán.“

Eltalálta.

„Hah szemtelen legyek, nem dolgozhatik az ember miattok;“ — türelmetlenkedik és lárház a k... i szür-

szabó. Űti, veri kopasz fejét, de a légy csak elrepül. Leste újra a legyet, egy fejére repül; csendesen fölemeli kezét, nagyot üt... fejére, de a légy fölrepült az órára. „Mevagy,“ — kiált fel örömmel a mester; fölkapja az ollót, és a fali órára hajtja. Eltalálta, — nem a legyet; hanem az órát, mely különféle rongált alakban hullott a földre.

Összeszedte az óradarabokat, és fölvitte pesti vásárkor magával zsákban. Pestről Budára utasíták. Ladi-kon átkel Budára, bemegy az óráshoz, kérdi: mennyiért csinálja meg? Az órás 11 frtot kér. „Mit 11 frtot? — no akkor soh' se csináltatom meg.“ — Zsákba szedi a rom-maradványokat, át akar menni, — még akkor fahidon. Lefizeti a krajczárt, és tovább megy, egyik ör rákiált: „Mit visz az úr a zsákban, azért is fizessen.“ „Mit? ezért is, de azt már nem teszem;“ — a zsákot óradarabokkal együtt a Dunába hajtotta.

Delicates. —

Ismertem egy jóraváló öreg urat, kinek csak a Kochbuch volt hibája; vagy is, az volt jól elkészítve, mit Kochbuch szerint készített a szakácsné. Egyszer foglyot készítettek, mi oly rossz volt, hogy még az öreg úrnak se ízlett. Behivatja a szakácsnét:

„Kochbuch szerint csinálta ezt?”

„Igen is nagyságos úr.“

„Elmehet. Das ist was Delicates.“ Hiába mondták a vendégek is, rossz biz ez, nem használt semmit, mert a Kochbuchból volt elkészítve.

Jeles czim.

A napokban került kezünkbe egy Bécsből kelt levél czimboritéka, mely így szól:

Wohlgeborenen Herrn *Judr. Usque*

Dr. Anton v. Toth.

„Értsd: „Juris utriusque Doctor.“

Kávét ternó.

Vett a b... i gyorskocsis — így csúfolják — Pesten egy zsák kávét. „Ternót csináltam;“ — kiált hazajövet feleségének, a legszebb kávét vettem potom áron. Kaput becsukják, és nagy keservesen beczipelik a zsákot az extra-szobába, kiterítik a legszebb lepedőt a finom kávé alá. Kinyitják a zsákot, bámulják az arabiai magot; azonban még jobban elbámultak, midőn pár font kávé után szépen ketté vágott sárközi bab következék.

Ama bizonyos eszmadia és felesége kérdései és feleletei.

ORÁCULUM. Mikor az ember valami szépet
álmodik, ne stettesse a végét.

— — (Annyit emlegetik kendtek azt a *dualismust*; magyarázza meg már kend egyszer érthető módon, hogy mit értenek alatta.) Hát ide hallgassatok; ugy-e bár a *kés, villa* két darab, azért még is csak egy eszköz; magyaráz egy *eszcajg*, a bécsiek azt értik a dualismus alatt, hogy legyen mienk a *kés, övéké a villa*: mi folyvást metéljük a pecsenyét a késsel, ők meg folyvást rakják a szájukba a villával, s ezt nevezik egy célra közreműködésnek. Mi pedig itt Pesten azt mondjuk, hogy nem úgy van az; nem *eszcajg* a dualismus, hanem *faragó kés*, a minek *két nyele* van, még is egy *dolgot* lehet vele végezni. (Már így aztán érti az ember.)

— — (Nem értem én azt az ujságból, hogy Austria kötelezte volna magát a Zollvereinnak, hogy több aranyat nem verhet.) Már hogy ne értenéd? a mi aranyunk volt, azt már elvertük, és így többet nincs honnan felverni: a Zollverein szerint ezentűl egész Európában csak Napoleonokat szabad verni; már pedig azt az egyet sem tudja egész Európa megverni. És így nem vertünk semmit.

— — Egy képviselő a verificationsalis viták alkalmával így kezdé beszédét: „én a tisztelt egyéniség *érdekében* kérem a vizsgálatot kiküldetni, mert meg lehet, hogy a vizsgálatból olyan dolgok fognak kiderülni, hogy az illetőt még *be is kell csukatni*, mint csalót, lázítót.“ — Azt mondja neki a szomszédja a beszéd után: „no kedves barátom, ha te azok mellett, a kiknek az *érdekében* felszólalsz, így szoktál beszélni, akkor szeretném tudni, hogyan szólsz azok *ellen*, a kiket meg akarsz támadni!“

— — Azt mondja egy képviselő: az új ország-

házat, az *acusticájának kitanulása végett* kikellene próbálni aképen, hogy meg kellene rakni katonasággal a gyűlések előtt. — Azt mondja neki erre a másik. *Ezt a kipróbálást talán jó lesz az országgyűlés végére használni?*

— — Egy petitióban az a mulatságos argumentum fordul elő, hogy miután egy egyént „közönséges gonoszítottért“ a *volt absolutisticus kormány* közegei ítétek el tömlőczre, tehát ez neki nem számítandó be szégyenletes körülményül.

— — Egy petitióban épen az fordul elő, hogy miután a választás napján esett megebesülések mind az ellenpártiak részén történtek, *ebből* világosan kitűnik, hogy azok voltak a *verekedők*!

— — *Egyszerű számtani feladvány kezdő mathematicusok számára.*

Ha egy képviselő, ki tízezer forint adósságot csinált a megválasztatása eszközlése végett, naponkint kap 5 frt. diurnumot, s abból elkölt a pesti életre 4 frt. 80 krajczárt, kérdés, mennyi ideig kell ennek az országgyűlésnek tartani, hogy az illető tökéletesen ránszirozhassa magát?

— — Azt hallom, hogy egy sáros vármegyei választó kerületben 150 más kerületben lakó nemes ember úgy tette magát választóképessé, hogy vettek együtt összesen abban a kerületben fekvő 15 hold földet, s már most mindegyiknek levén 80 □ öl földre, kétségtelenül földbirtokosoknak tekinthetők. (Ez ellen a másik jelölt meg azt tehetné, hogy másik 150 nemes embernek a eszímáját megtöltene földdel, s akkor azok elmondhatnák, hogy egész nap a saját földükön járnak, s így plane *nagy földbirtokosok.*)

— — Egy bécsi éleztlap abból csinál panaszos tréfát, hogy a referensének a kalap karimája leszakadt Pesten a sok kézbentartásban látogatások alkalmával. (Furesa társaságokhoz lehet szokva, a hol a látogatók a kalapot nem veszik le a fejükről.)

— — Az amerikai színházakban az a reform hoztatott be, hogy miután van a közönségnek olyan része is, mely nem szereti a dohányfüstöt, tehát, hetenkint kétszer „süspandü“ van, t. i. szerdán és pénteken pipászó nélkül mennek végbe az előadások.

— — (Ugyan min czivakodnak annyit a bécsi, meg a prágai ujság írók?) Hát a prágaiak azt akarnák, hogy Csehországban csehül menjen minden, már pedig a bécsiek attul tartanak, hogy akkor azután az ő dolgaik is *csehül* fognak lenni.)

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Jókai Mór.

(Lakása: Ország-ut 18. sz. 2-ik emelet.)

Nyomatott Emich G. magy. akad. nyomd. Pesten 1865.

(Barátok tere 7-ik szám.)

Rajzolja: Jankó. — Metszi: Polák.